

“मीठे बच्चे- यो ज्ञान धेरै मजाको छ, तिमीहरू हरेकले आफ्नो लागि कमाई गर्छौ। तिमीले अरू कसैको पनि वास्ता गर्नु छैन, आफ्नो यस देहलाई पनि भुलेर कमाइमा लाग्नु छ।”

प्रश्न:- अविनाशी कमाई गर्ने विधि के हो? यस कमाइबाट बंचित को रहन्छ?

उत्तर:- यो अविनाशी कमाई गर्नको लागि राति वा अमृतबेला जागेर बाबालाई याद गर्दै गर, विचार सागर मंथन गर। कमाइमा कहिले हाई वा निद्रा आउँदैन। तिमी हिँड्दा-डुल्दा पनि बाबाको यादमा रह्यौ भने हरेक सेकेन्ड कमाई हुन्छ। तिमीले आफ्नै लागि कमाई गर्नु छ। लोभ वश जो त्यस विनाशी कमाइमा बढी लाग्छन्, उनीहरू यस कमाइबाट बंचित हुन्छन्।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बुद्धिमा बस्यो। साजन भने पनि अथवा बाबा भने पनि, उहाँलाई पतिहरूको पति किन भनिन्छ? अंग्रेजीमा ब्राइड्स पनि भनिन्छ। साजनलाई ब्राइडग्रुम भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकारी साजन। यहाँ साकारी साजनको कुरा छैन। निराकारी साजनलाई पनि सजनी अवश्य चाहिन्छ। नत्र निराकार साजनले पनि सजनी विना रचना कसरी गर्ने? बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँ निराकारले कुन सजनीद्वारा रचना गर्नुहुन्छ। उहाँ परमपिता परमात्माले यस शरीरमा प्रवेश गरेर सबैलाई जगाइ रहनु भएको छ। वास्तवमा नवयुग अर्थात् सतयुग सचखण्डमा जानको लागि हामी यहाँ आएका छौं। पुरानो युग भनिन्छ कलियुगलाई। तिमी बच्चाहरूलाई अनुभव भइरहेको छ हामी यहाँ ज्ञान सागरको पासमा रिफ्रेस हुन, सम्मुख धारण गर्नको लागि आएका छौं। बच्चाहरूलाई सम्मुखमा जति मजा आउँछ त्यति सेन्टरमा आउँदैन। तिमी बच्चाहरू सम्मुख छौ, अरू सेन्टरवाला टाढा छन्। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- हरेक आत्मा रथी हो र परमपिता परमात्मा यस तनमा रथी हुनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ परमपिता परमात्मा। हुन त आत्मा नै हुनुहुन्छ नि। उहाँ सदैव पर भन्दा पर रहनेवाला हुनुहुन्छ। भगवानलाई जब याद गर्छन्, नजर अवश्य माथि नै जान्छ। ओ परमपिता परमात्मा दया गर्नुहोस्। उहाँ माथि रहनुहुन्छ, यो सबैलाई थाहा छ। बाबा आफ्नो तोकिएको शरीरमा आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प यसमा रथी हुन्छु किनकि यस ब्रह्मा रथद्वारा ब्राह्मण कुल स्थापना गर्छु। कृष्णको तनमा आउने भए दैवी कुल हुन जान्छ। सतयुग हुन जान्छ। कृष्णको शरीर सतयुगमा हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीलाई बेहदको बाबा बसेर तीनै कालको ज्ञान दिएर त्रिकालदर्शी बनाइरहनु भएको छ। ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिइरहनु भएको छ। जुन घडी बितिसकेको छ त्यो अवश्य दोहोरिन्छ। जसरी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो त्यो फेरि दोहोरिने छ। क्राइस्टले पनि आफ्नो पार्ट दोहोर्याउनु छ। फेरि उही नाम, रूप, देश, कालमा आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म आफ्नो निराकार रूप बदलेर साकार रूपमा आएको छु। अवश्य मनुष्य तनमा आउनु हुन्छ, तब त सुनाउन सक्छु। शास्त्रहरूमा त कच्छ-मच्छ अवतार लेखि दिएका छन्। सर्वव्यापीको ज्ञानले सम्झन्छन् उहाँ सबैमा प्रवेश गर्नुहुन्छ।

अब बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- हे प्रिय सजनीहरू, म तिमीहरूलाई नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न जगाउन आएको छु। जुन सतयुग थियो त्यो दोहोरिने छ। अब नवयुग आउनेवाला छ। दुनियाँले सम्झन्छ- नवयुग

२०७५ बैशाख २५ मंगलबार ८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 आउन ४० हजार वर्ष बाँकी छ। यो मनुष्यको ठूलो भूल हो। अब बच्चाहरू निश्चय बुद्धि बनिसकेका
 छन्। दुनियाँको लागि अवश्य यो नयाँ ज्ञान छ। सतयुगमा देवी-देवता हुन्छन् अरू धर्मको बारेमा केही
 थाहा हुँदैन। अहिले अरू सबै धर्म पुराना भएका छन्। नयाँ देवी-देवता धर्म गुम भएको छ फेरि अब त्यस
 नयाँ धर्मको स्थापना हुन्छ। देवताहरूको केही न केही चित्र छन्। सम्झन्छन् सतयुगमा अवश्य राज्य गर्थे।
 वहाँ तिमीलाई यो थाहा हुँदैन— लक्ष्मी-नारायण पछि रामको राज्य आउने छ। जे-जे हुन्छ तिमी हेर्दै
 जान्छौ। फेरि भनिन्छ एडवर्ड द फस्ट, सेकेन्ड... पछि आउनेलाई यो थाहा हुन्छ फस्ट, सेकेन्ड एडवर्ड
 भएर गएका छन्। अब फेरि कहिले आउँछन् यो थाहा हुँदैन। ड्रामाको पार्ट इमर्ज भइरहन्छ। ड्रामाको
 नलेज बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। त्यो भक्तिमार्गको तीर्थ यात्रा बिल्कुलै अलग छ। यो हो ज्ञान बाबा र
 वर्सालाई याद गर्ने। अहिले तिमीलाई थाहा छ— सतयुगमा यति समय राज्य (लक्ष्मी-नारायणको) हुन्छ
 फेरि त्रेतामा राम-सीताको राज्य हुन्छ। बच्चाहरूले सीन-सीनरी देख्छन्। तिमीले ८४ जन्म पूरा गर्नु—
 यो बुद्धिमा छ। यो हो नयाँ ज्ञान। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्पको संगमयुगमा आउँछु। यस संगममा
 परमपिता परमात्मा रथी बन्नु भएको छ, हामी रथी आत्माहरूलाई वापस लैजान। हामी सबै रथी हौं।
 आफूलाई आत्मा सम्झनु छ। तिमी बच्चाहरूले घरी-घरी भुल्छौ। हामी आत्माहरूले ८४ जन्मको पार्ट
 बजायौं। अब बाबा आउनु भएको छ हामीलाई सारा रहस्य बताउनु हुन्छ। पतितबाट आफू समान पावन
 बनाउनु हुन्छ। उहाँ बेहदको एउटै बाबा हुनुहुन्छ जसले बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनु हुन्छ।
 लौकिक पिताले कहिल्यै आफू समान बनाउँदैनन्। एउटै पिताका बच्चा कुनै कारपेन्टर हुन्छन् भने कुनै
 सर्जन, कुनै इन्जिनियर हुन्छन्। यहाँ यस्तो छैन। यहाँ तिमीहरू सबै मनुष्यबाट देवता बन्छौ। तिमी
 बेरिस्टर, सर्जन आदि बन्दैनौ। तिमीलाई थाहा छ— परमपिता परमात्मा हामीलाई पढाउनु हुन्छ, जसबाट
 हामी पढेर देवता बन्छौं। यस्तो स्कूल कहीं पनि देखेका छैनौ, जहाँ सबैले भन्छन् हामी फेरि देवता
 बन्नको लागि पढिरहेका छौं। दिन-प्रति दिन वृद्धि हुँदै जान्छ। फेरि भवन पनि वृद्धि हुँदै जान्छ।
 बच्चाहरूको प्रभाव निक्लेपछि सबैले बोलाउने छन्। यहाँ आएर हामीलाई मनुष्यबाट देवता बन्ने
 राजयोग सिकाउनुहोस्। धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ। बाबा फेरि पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— राति अथवा
 अमृतबेला जाग, यसमा धेरै कमाई छ। मनुष्य जो धेरै कमाई गर्ने सोख राख्छन् उनीहरूलाई राति पनि
 ग्राहक मिलिहाल्छन्, त्यसैले जाग्छन्। मनुष्यलाई सम्पत्ति २४ घन्टा मिल्यो भने आफ्नो निद्रा पनि
 हराउँछ। कमाइमा निद्रा आउँदैन। कमाई भएन भने फेरि हाई हाई आउँछ, निद्रा लाग्छ। कमाइमा धेरै
 खुसी हुन्छ। मनुष्य पैसा बढाउने नै प्रयत्न गर्छन् ताकि सुखी रहन सकियोस्। बाँकी पेटले त एक पाउ
 रोटी नै माग्छ।

तिमी बच्चाहरूले यस दुनियाँमा ममत्व राख्नु हुँदैन। बढी लोभमा जानु हुँदैन। त्यसमा पनि बुद्धियोग
 भाग्छ, फेरि अविनाशी कमाइबाट बंचित हुन्छौ। यस कमाइको धेरै ख्याल राख्नु पर्छ। तिम्रो कमाई
 सेकेन्ड-सेकेन्डको छ। यदि हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर्नु भए भने धेरै कमाई हुन्छ। अरू कमाई के
 यसरी हिँड्दा-डुल्दा हुन्छ र? यो त वन्दरफुल कमाई हो। एकलै आफ्नो लागि कमाई गर्छौं। लौकिक
 पितालाई आफ्ना बच्चाहरूको ख्याल रहन्छ— बच्चाहरू सुखी रहनु, खान पाउनु। यसमा बाल-

२०७५ बैशाख २५ मंगलबार ८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 बच्चाहरूको ख्याल रहँदैन्। आफ्नो लागि २१ जन्मको कमाई गरौं। कस्तो मजाको ज्ञान छ! हरेक
 बच्चाले आफ्नो लागि कमाई गर्नु छ। बाल-बच्चा, मित्र सम्बन्धीहरूलाई पनि याद गर्नु छैन। आफ्नो
 देहलाई पनि याद गर्नु छैन। बाबा यस देहमा आउँदा पनि देही-अभिमानी हुनुहुन्छ नि। यस देहमा
 आउनुहुन्छ, आएर तिमी आत्माहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ अथवा सहज कमाइको बाटो बताउनुहुन्छ। यदि
 तिमीले अभ्यास गर्दै रह्यौ भने धेरै कमाई गर्न सक्छौ। यी बाबाले पनि अभ्यास गर्छन्। बाबालाई याद गर्ने
 बानी पर्छ। आफूलाई भुलेर शिवबाबा याद रहन्छ किनकि शिवबाबाको यिनमा प्रवेशता छ। यी बाबाले
 सम्झन्छन्— म ब्रह्माण्डको मालिक हुँ। लौकिक पिताको बच्चाहरूलाई थाहा हुन्छ— हामी बुवाको
 सम्पत्तिको हकदार हौं। त्यसैले यी ब्रह्मालाई पनि रहन्छ— म ब्रह्माण्डको मालिक हुँ। बाबाको प्रवेशता छ
 नि। त्यसैले त्यो नशा रहन्छ म ब्रह्माण्डको मालिक हुँ, सम्पत्तिको पनि मालिक हुँ। शिवबाबा स्वयं त
 विश्वको मालिक बन्नुहुन्छ। म ब्रह्माण्डको मालिक बन्छु भने विश्वको पनि मालिक बन्छु। बाबा केवल
 ब्रह्माण्डको मालिक हुनुहुन्छ। तिमी पनि विश्वको मालिक बन्छौ नि। राजा अथवा प्रजाले सम्झन्छन्—
 हामी विश्वको मालिक हौं। यो सम्झिदा पनि खुसीको पारो चढ्छ। गाइएको पनि छ— अतीन्द्रिय सुख
 सोध्नु छ भने गोपी वल्लभका गोप-गोपीहरू सँग सोध। वल्लभ बाबालाई भनिन्छ। वल्लभलाई त
 विश्वको मालिकपनाको सुख पाउनु छैन। बाबाले कति उँचा उठाउनु हुन्छ। यी ब्रह्माले भन्छन्— मैले
 पनि आफूलाई ब्रह्माण्डको मालिक सम्झन्छु। सारा दुनियाँमा कसैले पनि बुझ्न सक्दैन म ब्रह्माण्डको
 मालिक हुँ। यस्तो होइन ब्रह्ममा लीन हुन्छौं। कहाँ ब्रह्ममा लीन हुनु कहाँ ब्रह्माण्डको मालिक बन्नु— धेरै
 फरक छ। तिमीलाई थाहा छ— बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। स्वयं बाबा भन्नुहुन्छ
 जाग सजनीहरू। म हरेक कुरा तिमीलाई नयाँ सम्झाउँछु। के तिमी ब्रह्माण्डको मालिक बनेका थिएनौ?
 फेरि पार्ट बजायौ, अब फेरि तिमी ब्रह्माण्डको मालिक बन्छौ, फेरि तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। यो
 याद स्थायी राख्नु छ। यसलाई भनिन्छ विचार सागर मन्थन। यसबाट तिमीलाई खुसीको पारो चढिरहने
 छ। यो त निश्चय गर्नु छ उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। बाबाले बाहेक यी कुरा अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन।
 दिलमा नोट गर्नु पर्छ। यहाँ नोट गरिन्छ स्मृतिमा राख्नको लागि। फेरि यो काममा आउँदैन्। बेरिस्टरको
 पासमा धेरै किताब रहन्छन्। शरीर छुट्यो, खलास। अर्को जन्ममा के बन्छौं के थाहा। तिमी बच्चाहरूको
 त एउटै पढाइ छ। तिमीलाई थाहा छ— स्वयं ब्रह्माण्डको मालिक बाबाले हामीलाई ब्रह्माण्ड र विश्वको
 मालिक बनाउनु हुन्छ। फेरि पनि खुसीको पारो किन चढ्दैन? बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यी गीतहरू
 घरमा आफूलाई रिफ्रेस गर्नको लागि राख्नु पर्छ।

कसै-कसैले सम्झन्छन्— ज्ञानमा आउनाले मलाई घाटा भएको छ। घाटा-फाइदा त पुरानो दुनियाँमा हुन्छ
 नै। आज कोही मन्त्री छ, कसैले गोली हान्यो भने खलास। सबैलाई घाटा परिरहन्छ। कसैको धुलोमा
 दबिन्छ... सबैलाई घाटा छ। केवल तिमी बच्चाहरूलाई सदा कालको लागि फाइदा छ भविष्यमा। त्यो
 पनि २१ जन्मको लागि। बाँकी सारा दुनियाँ घाटामा छ। यो सबै मृगतृष्णा समान हो। कसैलाई पनि थाहा
 छैन— यो सबै माटोमा मिल्छ। सबै कब्रदाखिल भस्मीभूत छन्। तिमीले यो सबै जान्दछौ। तिमीहरूमा
 पनि जो धेरै होशियार छन् उनीहरूलाई थाहा छ— यो दुनियाँ अहिले सुक्खा घाँसको थुप्रो जस्तै हो। सबै

२०७५ बैशाख २५ मंगलबार ८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन कब्रदाखिल हुन्छन्। यादव-कौरव सबै कब्रदाखिल भएका थिए। बाँकी पाण्डवहरूको विजय भएको थियो। विश्वमा अर्थात् नयाँ दुनियाँमा विजय पाए किनकि तिमी पाण्डवहरूले ईश्वरलाई चिनेका छौ। उहाँ सँग प्रीत राख्छौ। जति जसले प्रीत राख्छन्, जति जसले याद गर्छन् त्यति उनको कमाई हुन्छ— यस्तो कहिले सुनेका छौ? भारतको प्राचीन योग धेरै प्रसिद्ध छ। यी बाबाले पनि जादैनथे, अब सबै कुरा बुद्धिमा आएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान जुन तिमीलाई सुनाउँछु, त्यो सतयुगमा रहने छैन। वहाँ त तिम्रो प्रारब्धको सुखको पार्ट जुन कल्प पहिले चलेको थियो त्यही चल्ने छ। यो ज्ञान बाबाले एकैपटक आएर दिनुहुन्छ र अन्त्य सम्म दिइरहनु हुन्छ। तिमी जहाँ भए पनि शरीर छुट्टा शिवबाबाको याद होस्, त्रिकालदर्शीपनाको ज्ञान होस्। ज्ञान-अमृत मुखमा होस्, स्वदर्शन चक्र याद होस् तब प्राण तनबाट निकलोस्। कहाँ त्यो भक्तिमार्गको कथा कहाँ यो ज्ञान मार्गको कुरा। मनुष्यको जब मर्नेबेला हुन्छ हातमा माला दिन्छन्। भन्छन् राम-राम भन्यौ भने सद्गति हुन्छ। तर राम को हुनुहुन्छ, कहाँ हुनुहुन्छ कसैले जान्दैन। कसैले रामलाई कसैले हनुमानलाई याद गर्छन्। अनेकौँलाई याद गर्नु— यसलाई भक्ति भनिन्छ। अब तिमी एकलाई नै याद गर्छौ, जसले तिमीलाई ज्ञान दिएर सद्गति गर्नुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्थायी खुसीमा रहनको लागि विचार सागर मंथन गर्नु छ। नशामा रहनु छ— हामी ब्रह्माण्ड र विश्वको मालिक बन्दै छौं।
- २) एक बाबा सँग सच्चा प्रीत राखेर कमाई गर्नु छ। हामी आत्मा यस देहमा रथी हौं। रथी सम्झेर देही-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर्नु छ।

वरदानः— बाबाको डाइरेक्सन प्रमाण सेवा सम्झेर हरेक कार्य गर्ने सदा अथक र बन्धनमुक्त भव

प्रवृत्तिलाई सेवा सम्झेर सम्हाल, बन्धन सम्झेर होइन। बाबाले डाइरेक्सन दिनु भएको छ— योगले हिसाब-किताब चुक्ता गर। यो त थाहा छ— त्यो बन्धन हो तर घरी-घरी भन्नाले वा सोच्नाले झन् कडा बन्धन हुन पुग्छ र अन्त घडीमा यदि बन्धन नै याद रहन्छ भने गर्भजेलमा जानु पर्ने छ। त्यसैले कहिल्यै पनि आफू सँग दिक्क हुनु छैन। फँस्ने पनि होइन, मजबुर पनि हुनु छैन, खेल-खेलमा हरेक कार्य गर्दै अथक पनि रहने छौ र बन्धन-मुक्त पनि बन्दै जान्छौ।

स्लोगनः— भृकुटीको कुटियामा तपस्वी स्वरूप भएर रहनु— यो नै अन्तर्मुखता हो।